

[Statsministeren]

med, at forudsætningerne er til stede for et yderligere fald i den danske rente.

Alt dette har skabt ny tillid og tro på fremtiden hos lederne ude omkring på vore arbejdspladser. Det kan man mærke, det ses af mange kendsgerninger. Der investeres i disse år omsider igen i nye arbejdspladser. I 1984 var nettoinvesteringerne her i landet 50 pct. større, end de var i 1982, og jeg regner her i faste priser. Tager vi f.eks. investeringerne i erhvervsbyggeri, kan vi konstatere, at de i 1984 steg med ikke mindre end 80 pct. Det er et godt tegn på, at vort erhvervsliv, altså vore mange arbejdspladser, satser på fremgang, og det mener jeg at de nu omsider også har et solidt grundlag for. Ellers ville de jo heller ikke gøre det.

Derfor er den mangeårige stigning i arbejdsløsheden også blevet afløst af et glædeligt fald. Jeg synes, det er positivt at konstatere, at beskæftigelsen i Danmark aldrig har været så høj, som den er netop nu. Det nye ATP-tal for den samlede beskæftigelse, som blev offentliggjort af Danmarks Statistik i tirsdags, viser en vækst i antallet af arbejdspladser i vort land på godt 13.000 fra 4. kvartal 1984 til 1. kvartal 1985. Jeg nævner det, fordi det altså er det nyeste signal. Men siden regeringens tiltræden i 1982 er dog antallet af arbejdspladser vokset med i alt 85.000 – lidt mere end 85.000. Det er bemærkelsesværdigt, at medens det sæsonkorrigerede antal fuldtidsbeskæftigede i 4. kvartal 1982 var på 1.782.000, er det nu vokset til 1.868.000 i 1. kvartal 1985. Der har aldrig været flere i beskæftigelse i Danmark end netop nu.

Jeg synes også, vi skal lægge mærke til, at den altovervejende del af denne beskæftigelsesstigning heldigvis har fundet sted inden for det private erhvervsliv. I 1984 blev der skabt omkring 62.000 nye job, i 1985, 1986 og 1987 kan vi vente yderligere omkring 95.000 nye job. Det er med andre ord ca. 150.000 nye job i Danmark over kun 4 år. Det er nu ikke så ringe, især ikke i betragtning af, at arbejdsløsheden desværre stadig stiger i de fleste lande omkring os. Når vi har nået dette resultat, er det ikke mindst på grund af den politik, vi selv har ført i Danmark. Beskæftigelsesfremgangen har betydet, at den fortsat store tilgang til arbejdsstyrken har kunnet opsuget.

Fredag før pinse offentliggjorde Danmarks Statistik tal for ledigheden i marts. Den var på ca. 261.000, sæsonkorrigeret. Det er alt for højt endnu, men det er dog ensbetydende med en positiv tendens, og den skal vi have styrket, for tallene er udtryk for et fald på omkring 20.000 arbejdsløse i forhold til marts 1984, samtidig med at vort erhvervsliv har kunnet opsuget hele den store tilgang.

Jeg synes, det er glædeligt, at faldet ikke mindst er kommet de unge til gode. Antallet af ledige mellem 16 og 24 år er nu yderligere faldet med 8.000. Ungdomsarbejdsløsheden er alligevel alt for stor, for den andrager ca. 65.000, så her ligger altså fortsat en kæmpeopgave for os alle at få løst.

Til disse tal om beskæftigelse og arbejdsløshed vil jeg føje, at den politik, der nu er ført gennem 3 år, sammen med beherskede lønstigninger gennem de næste 2 år betyder, at det millionaltal, som i dag har arbejde, med rette kan føle en helt anderledes tryghed i jobbet end for år tilbage, da virksomhedslukninger og personaleindskrænkninger jo var daglig kost og alles rædsel.

Efter at vi i foråret har lagt grunden til en ny mærkbar forbedring af arbejdspladsernes konkurrenceevne i de kommende år, er der virkelig gode udsigter til, at den positive udvikling vil fortsætte. Havde vi lyttet til visse partiers og visse organisationers råd om at vende tilbage til en inflatorisk lønudvikling, ville vi uvægerlig igen have fået stigende arbejdsløshed. Sådan er nu engang sammenhængen.

Der er nogle – det er naturligvis oppositionen – som siger, at vi rider på en international bølge af højkonjunktur. Det er nu så som så med den højkonjunktur. Det er rigtigt, at USA har haft en betydelig fremgang og et kraftigt fald i arbejdsløsheden, ligesom det for resten er sket i Japan. Det er egentlig bemærkelsesværdigt, og måske skulle vi studere mere på, at gennem de sidste år har man i USA og i Japan kunnet skaffe mange millioner af nye arbejdspladser, men i Europa, som dog er det område, der betyder mest for Danmark, er arbejdsløsheden desværre fortsat med at stige. I de vesteuropæiske lande var der i januar i år 1,2 millioner flere arbejdsløse, end der var i januar 1983. Som jeg nævnte før, skiller Danmark sig ud på positiv måde.